

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Novemb. Peccator prudens erit in pœna, qui stultus fuit in culpa. S.
Gregorius I. 5. Morc. c. 13.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Christus totus in cunctis : Hæc omnia velut in auro
figillo, hoc poemate ob signo:

*Regnum cælorum, requies est plena bonorum:
Nil ibi deficiet, Deus omnibus omnia fiet.*

2. DIES NOVEMB.

Peccator prudens erit in pœna, qui stultus fuit in
culpa. *S. Gregorius l. 5. Mor. c. 13.*

Pietatis of- I. **Q**Uæ una est per multa locorum
ficio defun- spacia, Mater nostra Ecclesia,
geris, nisi non uno item regionis termino
succurras circumscripta definitur, est ubi gaudet
defunctis. segura sine cura; est ubi pavet timida cum metu;
est ubi mœret tristis cum luctu; triumphat supra ter-
ram, militat in terra, patitur sub terra. Illic est do-
mestica, hîc peregrina, ibi captiva: istic est in do-
micilio, hîc in diversorio, illic in ergastulo: quapro-
pter una, gaudii ob beneficia; altera, timoris ob peri-
cula; postrema, mœroris ob supplicia, affectus ratio
est, omnibus concitare. Heri, dum cogitatione
intravimus domum Domini, velificati fuimus af-
fectui gaudii; hodie descendamus de cælo ad infe-
riora terræ, ut quid illic, qui terrena sapuerant, pa-
tiantur, nos ne patiamur, illorum damno intelligen-
mus. Nunquam qui olim fuerant stulti in culpa,
prudenter fuerunt, quàm in pœna: ne simile nos
insipientes patiamur tormentum, modò prudenter
caveamus peccatum. Quid illic non patitur anima,
ubi quidquid hîc homo potest pati, cum illis com-
paratum, quæ illa patitur, vix esset materia patien-
di? In illis cernitur jus ad cæli bona, cum extrema
penuria, viva, & erecta spes, cum longissima, &
ctu.

cruciante mora potiundi ; amor inflammatur , sed quia inter flammās , sine possessione amati : jam Reginae sunt , at sine regno : jam victrices , sed sine corona , Angelis sociatae , furiisque orci vicinae , denique in eo statu non injuria dubitet quis , miseræ , an beatæ dici possint.

II. In Deo item est miranda illa duorum extremorum conjunctio , ut simul eluceat , hinc benevolentissima benignitas : inde acerbissima severitas. Hinc amor patris , inde æquitas Judicis : extremè amat , extremè & castigat : aeternæ pœnæ remittit supplicium , sed temporariæ , usque ad novissimum quadrantem reposcit debitum , ad extremum sic sunt liberi à tartari suppliciis , ut tamen sint in ipsis tartari suburbiis : nam illorum pœnæ non magis à reproborum manuum carcere distant , quàm interjecto veluti pariete spei , & desperationis. Lustremus animo pompam odiosissimæ crudelitatis , & apparatus immanissimæ ferocitatis , quàm furia induxerunt ad miserorum hominum vitam excruciamdam ; uncas , & fiduculas , artusque dissipantem equuleum , rogos flammis honorificos , rotas , cruces , tunicamque molestam , fereos pectines , viscera ipsa interiora scrutantes dira laceratione , sartagine igne rubras , oleo bullientes , multis mortibus circumseptas. Hæc omnia cum illorum collata pœnis , pictura tantum sunt pœnarum. Submittamus jam oculos ad locum tormentorum , ubi charæ nobis animæ cruciantur à corporibus sejunctæ , ut fidelissimis sociis nudæ , spoliataeque sunt & solæ gemunt , ac patiuntur : solæ vim doloris excipiunt , præterea distractæ à mole carnis , vividiorum ha-

bent sensum, atque in ipsis pœnis vim universam, attentam cogitationem fixam, & locatam habent non modò eorum atrocitatem perfectè intelligunt sed impensè persentiant horrent igitur, & colloqueuntur in malo illo igne, qui admirabili, sed & intolerabili modo, velut spirituum victor, in substantiam ipsam pervadit.

III. An non deinde in statu est violentissimo, infella anima, quæ posita velut primulo in arvo, & in via beatitudinis, ab ingressu divini paradisi excluditur, cogiturque in summo illo desiderio maritare, singulisque momentis in amoris illa rota non locam lacerari, sed propè continenter emori, quod videat se per se nihil apud Divinam Iustitiam agere posse, ad optatam liberationem, inania vota sua, preces irritas, itaque tota in suspiria & dolores versa, ad cœlum pio ardore suavissimè questis aspirat, secum illa sæpè ingeminans, *ô caræ patrie pyrei cœli patria! ô felicissimus aspectus, fructus boni!* quando hæc catenæ franguntur, & ignea claustra quæ viam intercludunt. Hæ sunt amabiles Dei amantium quærimoniæ: dici non potest, quanto cum impetu animæ illæ, à lutea contagione liberæ, & Deo morte jam viciniore, & ad portum amabilissimum contendant. Videmus ignem cum violentia in cœlum fertur, ubi regio est ipsius questis à Deo definita; quæ propensio tam est foeris contenta, ut si quando impediatur, orbem excutiat, eruat montes, vibret nubes, omnia loquitur, & terrore impleat. Verum hunc impetum animarum in Deum, ut centrum omnium voluntatum, propensio longè exuperat: itaque

miserabiles animæ, è suo illo fumoso vaporario, è suo igneo æstuario, ut inde extrahantur, manum atollunt: tibi arbitrarium est illas inde manu mittere: hoc posse & nolle quæ inhumanitas! imò quanta crudelitas? ô igitur si quid apud te valet pietas, quæ parentibus debita est; si quid observantia, quæ majoribus; si quid iustitia quæ fœderatis; si quid promissio, quæ testatoribus; si quid gratus animus; qui beneficiis; si quid amicitia, quæ benevolis, miseremini purgantium animarum: consequeris & tu miser misericordiam si fueris misericors, tu pro illis hic plorando imminues illorum planctus, quapropter:

Hæc pro animis plora, cito cernant, ut patris ora.

3. DIES NOVEMB.

Sunt quædam quæ nescire quàm scire sit utilius, S.

August. Enchr. ad Laur. c. 17.

Scientia I.
Sanctorū.
qualia doceat.

U Num est quod Deo impensè displicet, quot ut illi inservias serio, incipias tam serio. Quamdiu libet deliberare; an velis te è servitute dæmonis liberare? quousque cogitas, an velis facere quod expedit magis tandem concludere, aut libet proponere, quod necessum omnino est jam nunc aliquando expedire? terminanda consilia, instat hora, ingredienda via, maturanda proposita, ne nox subito prævertat, importuna mors evertat, nec metuentes immatura. Ut quod diu fuerat faciendum, tandem facias, excitabit te Dei Gloria cui sectandæ conditus es, imperabit tibi Dei voluntas cui obtemperandæ obligatus es; invi-